

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8T/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123011285
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123011285.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1

-Pokračovanie-
8T/58/2023

Kanc. por. č. 184a (Rozsudok v mene republiky)
17 184 1 Pokračovanie rozsudku T ZVJS
A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
č. k. 8T/58/2023-455
IČS: XXXXXXXXXXX

file_0.png

file_1.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kanc. por. č. 184 (Rozsudok v mene republiky)
17 184 0 T ZVJS

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.,
na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.02.2024, v trestnej veci obžalovanej D. E., F. G., nar.
XX.XX.XXXX v H., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS H. H., takto

rozhodol:

2

-Pokračovanie-
8T/58/2023

Kanc. por. č. 184a (Rozsudok v mene republiky)
17 184 1 Pokračovanie rozsudku
A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
č. k. 8T/58/2023-455
IČS: XXXXXXXXXXX

T ZVJS

file_0.png

file_1.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kanc. por. č. 184 (Rozsudok v mene republiky)
17 184 0

T ZVJS

Obžalovaná D. E. D. I. J. C. K. C. L. M. , F. G., nar. XX.XX.XXXX v H.,
trvale bytom H., B. XX/XX, t. č. vo
väzbe v ÚVV a ÚVTOS H. H.,

s a u z n á v a z a v i n n ú

z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. h) Tr. zák.,

p r e t o ž e

dňa 11.09.2023 približne o 22.30 hod. v H. po ceste D. na ul. N. G., ovplyvnená alkoholom v koncentrácii najmenej 0,97 g/kg alkoholu v krvi, metamfetamínom 46 ng/1 v krvi a amfetamínom 3 ng/1 v krvi, viedla osobné motorové vozidlo tov. zn. AUDI A4, ev. č. H. G., v smere E. - H.,

pričom v km 63,3 neprispôsobila rýchlosť jazdy vozidla svojim schopnostiam a povahe vozovky a pri rýchlosti približne 106 km/h, v ľavotočivej zákrute dostala s vozidlom šmyk, prešla najskôr ľavou časťou vozidla do protismeru, následne zišla mimo vozovku vpravo, kde pri rýchlosti najmenej 80 km/h narazila do betónového mostíka, následkom čoho sa s vozidlom prevrátila na strechu a vozidlo zostalo stáť na betónovom mostíku prednou časťou kolmo na vozovku, pričom spolujazdec sediaci na sedadle spolujazdca vedľa obžalovanej E. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., O. P. XX, utrpel opuch mozgu pri respiračnom zlyhaní pri poranení hrudného koša, vnútro hrudných orgánov s trieštivou zlomeninou nosa s krvácaním do dýchacích ciest a následnou aspiráciou krvi do pľúc, na následky ktorých priamo na mieste nehody zomrel,

a poškodením betónového mostíka pre majiteľov E. E., nar. XX.XX.XXXX a Q. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom H. N. G. XXX/XX, spôsobila škodu vo výške 2.026,- €,

čím porušila ust. § 16 ods. 1, 4, § 137 ods. 1, 2 písm. a), c), q) zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobila smrť a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 43 Tr. zák. na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 43 Tr. zák. § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 73 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanej ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. je obžalovaná povinná nahradiť poškodenému E. E. E., nar. XX.XX.XXXX v J. a poškodenej Q. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom H., N. G. XXX/XX, škodu vo výške 2.026,- €.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por., s poukazom na ust. § 420 ods. 1, 2, 3 a § 449 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, je obžalovaná povinná nahradiť poškodenému B. K., nar. XX.XX.XXXX v O. J. a poškodenej D. E. K., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom E., O. XXX/XX, škodu spočívajúcu v pohrebných nákladoch vo výške 1.394,60 €.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por., s poukazom na ust. § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, § 16 a § 420 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, je obžalovaná povinná nahradiť poškodenému B. K., nar. XX.XX.XXXX v O. J., trvale bytom E., O. XXX/XX, nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,- € a poškodenej D. E. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., O. XXX/XX, nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkazuje poškodeného B. K., nar. XX.XX.XXXX v O. J. a poškodenú D. E. K., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom E., O. XXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

12

-Pokračovanie-
8T/58/2023

Kanc. por. č. 184a (Rozsudok v mene republiky)

17 184 1

Pokračovanie rozsudku

T ZVJS

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X

č. k. 8T/58/2023-455

IČS: XXXXXXXXXXX

file_0.png

file_1.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kanc. por. č. 184 (Rozsudok v mene republiky)

17 184 0

T ZVJS

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal dňa 19.12.2023 na Okresnom súde Banská Bystrica, pracovisko Brezno, obžalobu proti D. E., ktorou jej kladie za vinu spáchanie prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 11.09.2023 približne o 22.30 hod. v H. po ceste D. na ul. N. G. ovplyvnená alkoholom v koncentrácii najmenej 0,97 g/kg alkoholu v krvi, metamfetamínom 46 ng/1 v krvi a amfetamínom 3 ng/1 v krvi viedla osobné motorové vozidlo tov. zn. AUDI A4, ev. č. H. – XXX G., v smere E. - H., pričom v km 63,3 neprispôsobila rýchlosť jazdy vozidla svojim schopnostiam a povahe vozovky a pri rýchlosti približne 106 km/h, v ľavotočivej zákrute dostala s vozidlom šmyk, prešla najskôr ľavou časťou vozidla do protismeru, následne zišla mimo vozovku vpravo, kde pri rýchlosti najmenej 80 km/h narazila do betónového mostíka, následkom čoho sa s vozidlom prevrátila na strechu a vozidlo zostalo stáť na betónovom mostíku, prednou časťou kolmo na vozovku,

pričom spolujazdec, sediaci na sedadle spolujazdca vedľa obvinenej E. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., O. P. XX utrpel opuch mozgu pri respiračnom zlyhaní pri poranení hrudného koša, vnútrohrudných orgánov s trieštivou zlomeninou nosa s krvácaním do dýchacích ciest a následnou aspiráciou krvi do pľúc na následky, ktorých priamo na mieste nehody zomrel, a poškodením betónového mostíka pre majiteľov E. E., nar. XX.XX.XXXX a Q. E., nar. XX.XX.XXXX obaja trvale bytom H. N. G. XXX/XX spôsobila škodu vo výške 2.026,- €, čím porušila ustanovenie § 16 ods. 1, 4, § 137 ods.1, ods. 2 písm. a), c), q) zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Samosudca okresného súdu uznesením č. k. 8T/58/2023-372 zo dňa 08.01.2024 podľa § 238 ods. 4, § 79 ods. 2 Tr. por. obvinenú D. E. ponechal vo väzbe a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. u obvinenej väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvinenou, a to ani za použitia technických prostriedkov. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2024.

V predmetnej veci boli vykonané hlavné pojednávania v dňoch 29.01.2024 a 12.02.2024.

Obžalovaná D. E. na hlavnom pojednávaní dňa 29.01.2024 vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaná na samosudcom položené otázky odpovedala:

-či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu - áno

-či bola poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby - áno

-či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu - áno

-či bola oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu - áno

-či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin - áno

Na to súd v zmysle § 257 ods.7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň vyhlásil, že v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. sa dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznála spáchanie tohto skutku nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd kvalifikoval konanie obžalovanej D. E. ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. h) Tr. zák., ktorý obžalovaná spáchala tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pretože inému z nedbanlivosti spôsobila smrť a čin spáchala závažnejším spôsobom konania – porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona.

Podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., kto inému z nedbanlivosti spôsobí smrť, potresce sa odňatím slobody až na 3 roky.

Podľa § 149 ods. 2 písm. a) Tr. zák., odňatím slobody na 2 roky až 5 rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. h) Tr. zák., závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 16 ods.1 Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 16 ods. 4 vyššie citovaného zákona, vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km/hod.

Podľa § 137 ods. 1 vyššie citovaného zákona, porušenie povinnosti ustanovených týmto zákonom sa považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 137 ods. 2 písm. a) vyššie citovaného zákona, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je jazda pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky; to neplatí, ak ide o cyklistu podľa § 4 ods. 2 písm. d) citovaného zákona.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) vyššie citovaného zákona, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, alebo nesplní si povinnosti účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 137 ods. 2 písm. q) vyššie citovaného zákona, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca podľa § 74 ods. 2 citovaného zákona alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak osoba vedie motorové vozidlo autoškoly v kurze podľa osobitného predpisu, vedie motorové vozidlo v kurze základnej kvalifikácie, podrobuje sa skúške alebo preskúšaniu z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2 citovaného zákona.

S poukazom na vyššie citované ustanovenia Trestného zákona a citované ustanovenia zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. samosudca konštatuje, že obžalovaná svojim konaním uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku – v jeho skutkovej vete, naplnila všetky znaky prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák. Uvedené samosudca konštatuje vzhľadom na opakované vyjadrenia obžalovanej učinené na hlavných pojednávaniach v tom smere, že nerozumie právnej kvalifikácii skutku, pričom samosudca poukazuje na osobitný kvalifikačný pojem uvedený v § 138 písm. h) Tr. zák., tak ako je vyššie citovaný, a síce, že obžalovaná svojim konaním, ktorého sa dopustila dňa 11.09.2023, kedy pod vplyvom alkoholu a omamných a psychotropných látok, navyše v čase, kedy mala policajným orgánom zadržaný vodičský preukaz, viedla osobné motorové vozidlo zn. Audi A4, ev. č. H. – XXX G. tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozhodnutia, vysoko prekročila maximálne povolenú rýchlosť v obci a týmto svojim nezodpovedným protiprávnym konaním spôsobila smrť spolujazdca E. K.. Konanie obžalovanej naplňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. v súvislosti s porušením povinností závažným spôsobom, a to konkrétne a menovite tých, ktoré sú uvedené v § 137 ods. 1, 2 písm. a), c), q) Zákona o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Uvedené samosudca konštatuje na margo konštatovaní obžalovanej, ktorá na hlavných pojednávaniach spočiatku vyslovila nesúhlas s právnou kvalifikáciou skutku, napokon však na pojednávaní dňa 29.01.2024 učinila vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na všetky položené otázky zo strany samosudcu odpovedala kladne; boli teda splnené podmienky na to, aby súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku nevykoná a vykonajú sa iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody. Navyše, samosudca uvedené konštatuje pre úplnosť aj v súvislosti s predošlými vyjadreniami obžalovanej učinené jednak prostredníctvom jej obhajcu, následne aj prostredníctvom samotnej obžalovanej, že došlo k porušeniu jej procesných práv v prípravnom konaní. Samosudca po preverení priebehu vyšetrovania, po preskúmaní predloženého vyšetrovacieho spisu jednoznačne

konštatuje, že k žiadnemu porušeniu práva obžalovanej na obhajobu nedošlo, prípravné konanie bolo vedené v súlade s príslušnými ustanoveniami týkajúcimi sa vykonávania dôkazov obsiahnutými v Trestnom poriadku; vzhľadom na to, že sa jedná o väzobnú vec, úkony boli vykonávané prednostne a urýchlene tak, aby bola v primeranej lehote vec predložená na rozhodnutie súdu, čo urobil prokurátor dňa 19.02.2023, kedy podal obžalobu na D. E., F. G. na Okresnom súde Banská Bystrica, pracovisko Brezno.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie obžalovanej, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť; prihliadol aj na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy.

Podľa § 10 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prečin je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo podľa písm. b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou 5 rokov.

Podľa § 16 Tr. zák., trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'a

a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto konaní porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo

b) nevedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Konanie obžalovanej napĺňa znaky prečinu v zmysle právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe, s ktorou sa stotožnil aj samosudca, v zmysle ktorej uznal obžalovanú D. E. za vinnú z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák., pričom konanie obžalovanej samosudca vyhodnocuje ako konanie vedome nedbanlivostné v zmysle ust. § 16 písm. a) Tr. zák., pretože obžalovaná vedela, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Obžalovaná D. E. bola uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, č. k. 0Tp/275/2023-178 zo dňa 22.09.2023, z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., vzatá do väzby. Jej väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka ani prijatím písomného sľubu. Väzba obžalovanej začala 20.09.2023 o 13.35 hod. a vykonáva sa v R. S. R. L. H. H..

Po tom ako bola prokurátorom na D. E. podaná dňa 19.12.2023 obžaloba, samosudca uznesením č. k. 8T/58/2023-372 zo dňa 08.01.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa, rozhodol podľa § 238 ods. 4 Tr. por., § 79 ods. 2 Tr. por. o ponechaní obžalovanej D. E. vo väzbe, pričom jej väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovanou, a to ani za použitia technických prostriedkov.

Obžalovaná je teda od 20.09.2023 stíhaná väzobne, pričom voči uzneseniu vyhlásenom na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2024, ktorým samosudca jej žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, väzbu nenahradil ani dohľadom probačného a mediačného úradníka a neprijal jej písomný sľub, podala sťažnosť, o ktorej rozhodne Krajský súd v Banskej Bystrici.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov obžalovanej vyplýva, že v štyroch prípadoch bola postihnutá za priestupok, z toho v troch prípadoch za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v jednom prípade porušila zákaz vychádzania. Za priestupok na úseku dopravy, ktorého sa dopustil dňa 02.03.2023 jej bola uložená bloková pokuta zaplatená na mieste vo výške 10,- € Mestskou políciou v H. H., za priestupok, ku ktorému došlo dňa 16.08.2022, kedy obžalovaná prekročila maximálnu povolenú rýchlosť, jej bola uložená pokuta vo výške 50,- € Okresným dopravným inšpektorátom v H. H. a za priestupok zo dňa 29.07.2019, kedy prekročila povolenú rýchlosť, jej bola v blokovom konaní uložená pokuta Okresným dopravným inšpektorátom v Brezne vo výške 20,- €.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej vyplýva, že má vedený jeden záznam, a síce odsúdenie Okresným súdom Banská Bystrica, pracovisko Brezno, konkrétne trestným rozkazom vydaným pod sp. zn. 3T/88/2023 dňa 24.8.2023 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 3T/88/2023 vyplýva, že v tomto konaní bola obžalovaná uznaná za vinnú na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Brezno zo dňa 15.08.2023 z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa dopustila dňa 29.05.2023 o 00.15 hod. v H., časť H.,

kedy po ceste P. D. L. H., viedla pod vplyvom metamfetamínu v koncentrácii 396/09 ng/ml v krvi a amfetamínu v koncentrácii 21,6 ng/ml v krvi, osobné motorové vozidlo tov. zn. VW Passat, ev. č. BR – 032 CP.

Trestným rozkazom zo dňa 24.8.2023 jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou na 2 roky a zároveň jej bol uložený dohľad probačného a mediačného úradníka. Obžalovanej súd zároveň uložil zákaz, aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia požívala omamné a psychotropné látky a zároveň jej uložil zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 30 mesiacov.

Trestný rozkaz, ktorý bol v predmetom konaní vydaný samosudkyňou Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, dňa 24.8.2023, bol obžalovanej doručený do vlastných rúk dňa 05.09.2023. Obžalovaná v zákonnej lehote voči trestnému rozkazu odpor nepodala, rovnako tak neurobil ani prokurátor, preto trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.9.2023.

Skutok, pre ktorý je obžalovaná v predmetnom trestnom stíhaní postavená pred súd, právne kvalifikovaný ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. h) Tr. zák., sa stal 11.09.2023, teda po tom, ako bol obžalovanej doručený trestný rozkaz vydaný pod sp. zn. 3T/88/2023, avšak predtým, ako tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť. U obžalovanej teda prichádza za protiprávne konanie, pre ktoré je aktuálne stíhaná, uloženie ďalšieho trestu v zmysle § 43 Tr. zák.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 3T/88/2023 ďalej vyplýva, že v súvislosti so skutkom, ktorého sa obžalovaná dopustila 29.05.2023, kedy pod vplyvom omamných a psychotropných látok tak, ako je citované vyššie, viedla osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, ev. č. H. – XXX G. jej bol zadržaný vodičský preukaz, čo vyplýva z potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu, ev. č. S. XXXXXX, pričom vodičský preukaz jej bol zadržaný hneď dňa 29.05.2023 o 00.51 hod. Vodičský preukaz jej nebol vrátený, čo znamená, že v čase spáchania stíhaného skutku, ktorého sa dopustila 11.09.2023, mala vodičský preukaz reálne zadržaný, teda osobné motorové vozidlo zn. Audi A4, ev. č. H.- XXX G. viedla v čase, kedy jej bol vodičský preukaz zadržaný.

Uvedené o. i. znamená, že súd obžalovanej nepriznal poľahčujúcu okolnosť v tom smere, že pred spáchaním skutku viedla riadny život, nakoľko uvedená skutočnosť je podľa názoru samosudcu v rozpore s požiadavkou vedenia riadneho života, pretože obžalovaná mala vedomosť dňa 11.09.2023, kedy okrem iného, pod vplyvom alkoholu a omamných a psychotropných látok sadla za volant motorového vozidla zn. Audi A4, že má vodičský preukaz zadržaný, na čom nič nemení skutočnosť, že jej v tom čase, teda dňa 11.09.2023 ešte stále plynula zákonná lehota na podanie odporu voči trestnému rozkazu vydaného v konaní pod sp. zn. 3T/88/2023; na druhej strane samosudca obžalovanej nepriznal priťažujúcu okolnosť, že bola v minulosti za trestný čin odsúdená v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko jednak v čase skutku dňa 11.09.2023 trestný rozkaz vydaný v konaní sp. zn. 3T/88/2023 nebol právoplatný; u obžalovanej prichádza do úvahy uloženie ďalšieho trestu v zmysle § 43 Tr.zák. a v danom prípade nie je ani namieste pričítať túto priťažujúcu okolnosť obžalovanej.

Naopak, je preukázané, že obžalovanej poľahčuje, že k stíhanému skutku sa priznala, jeho spáchanie oľutovala, čo učinila viackrát na pojednávaniach v dňoch 29.01 a 12.02.2024. Obžalovanej preto samosudca priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák.

Zákonná sadzba výmery trestu odňatia slobody, ktorý ustanovuje Trestný zákon za spáchanie prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., predstavuje rozpätie 2 až 5 rokov. Vzhľadom na to, že u obžalovanej prevažujú poľahčujúce okolnosti, horná hranica trestnej sadzby sa jej znižuje o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák.; sadzba výmery trestu odňatia slobody v prípade obžalovanej D. E. tak predstavuje výmeru v rozpätí 2 až 4 roky.

Podľa ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

S ohľadom na zistený pomer prevahy poľahčujúcej okolnosti, absenciu priťažujúcej okolnosti u obžalovanej na jednej strane, na druhej strane však jej nezodpovedné konanie, ktorého sa dopustila dňa 11.09.2023, kedy pod vplyvom alkoholu, omamných a psychotropných látok sadla napriek tomu, že mala v tej dobe zadržaný vodičský preukaz v súvislosti s konaním, ktoré bolo prejednané na Okresnom súde Banská Bystrica, pracovisko Brezno pod sp. zn. 3T/88/2023, a najmä s prihliadnutím na následky, ktoré jej nezodpovedné konanie spôsobilo u spolujazdca E. K., ktorý v dôsledku konania obžalovanej prišiel o život, súd v danom prípade dospel k záveru, že uloženie iného trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody nespĺňa zákonné požiadavky na ukladanie trestov v zmysle § 34 ods.1 Tr.zák. Obžalovaná si bola vedomá, že dňa 29.05.2023 jej v súvislosti s jazdou pod vplyvom omamných a psychotropných látok bol políciu zadržaný vodičský preukaz. Bola si taktiež vedomá, že v predmetnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 3T/88/2023 bol vydaný trestný rozkaz, voči ktorému ku dňu 11.09.2023 a ani následne potom nepodal odpor, bola si vedomá, že má uložený podmienený trest odňatia slobody, zákaz požívania omamných a psychotropných látok a zákaz vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 30 mesiacov. Napriek tejto skutočnosti opätovne len niekoľko mesiacov potom, ako došlo ku skutku, za ktorý bola odsúdená trestným rozkazom sp. zn. 3T/88/2023, opätovne pod vplyvom alkoholu, omamných a psychotropných látok, sadla za volant osobného motorového vozidla zn. Audi A4, porušila o. i. dopravné predpisy týkajúce sa maximálne povolenej rýchlosti jazdy v obci, pričom v dôsledku jej nezodpovedného a nerozvážneho konania prišiel o život spolujazdec E. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorý na mieste dopravnej nehody v dôsledku utrpených zranení zomrel. Uloženie alternatívneho trestu v danom prípade podľa názoru samosudcu neprichádza u obžalovanej do úvahy a to ani napriek skutočnostiam, ktoré opakovane proklamovala na hlavných pojednaniach v tom smere, že je matkou troch mal. detí. Samosudca konštatuje, že v čase, kedy došlo k stíhanému skutku dňa 11.09.2023 o 22.30 hod., bola obžalovaná taktiež matkou troch mal. detí, pričom v nočných hodinách tieto deti neboli u nej, obžalovaná požívala alkohol, omamné a psychotropné látky, s najväčšou pravdepodobnosťou s partiou kamarátov, navyše pod ich vplyvom sadla za volant a v dôsledku jej nerozvážneho konania prišiel o život nevinný človek. Preto súd pristúpil u obžalovanej k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom súčasne zohľadnil jej osobné pomery a síce, že je matkou troch mal. detí na jednej strane, ktoré sú v súčasnej dobe neodkladným opatrením zverené do náhradnej starostlivosti jej rodičov; na druhej strane, prihliadol na poľahčujúcu okolnosť, výmeru trestnej sadzby zníženej o jednu tretinu t. j. vo výmere 2 roky až 4 roky a obžalovanej uložil najmiernejší trest t. j. nepodmienečný trest vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. Podľa názoru samosudcu, takto uložený trest spĺňa podmienky individuálnej a generálnej prevencie, rovnako vystihuje aj hľadiská uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zák. a prihliada aj na tú skutočnosť, že obžalovaná sa opätovne dopustila protiprávneho konania, kedy pod vplyvom alkoholu, omamných a psychotropných látok viedla motorové vozidlo, pričom v dôsledku jej konania prišiel o život spolujazdec E. K.. Za týchto okolností, ku ktorým došlo ku spáchaniu skutku, podľa názoru samosudcu nie je možné vyhovieť požiadavke obžalovanej uložiť jej alternatívny trest, ktorý v podstate ani nekonkretizovala, pričom samosudca nad rámec vyjadrení obžalovanej konštatuje, že uloženie či trestu domáceho väzenia, povinnej práce, resp. peňažného trestu v danom prípade s prihliadnutím na následky, ktoré pri dopravnej nehode utrpel spolujazdec E. K., nie je možné, ani spravodlivé a takýto postup by nezodpovedal zákonným hľadiskám na ukladanie trestov uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na to, že obžalovaná sa svojim konaním dopustila trestného činu v súvislosti s vedením motorových vozidiel, súd u obžalovanej pristúpil aj k uloženiu trestu zákazu činnosti v zmysle § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 43 Tr. zák., pričom výmeru tohto ďalšieho trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel ustálil na 4 roky. Tu samosudca rovnako konštatuje, že dochádza k zníženiu hornej hranice

trestu, ktorá sa z výmery 10 rokov znižuje o jednu tretinu, prihliadol však na výmeru trestu, ktorý bol obžalovanej uložený, ako trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 30 mesiacov v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/88/2023 a je toho názoru, že trest zákazu činnosti vo výmere 4 roky, ako ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, je v súlade s požiadavkou uvedenou v § 34 ods. 1 Tr. zák.

V zmysle znaleckého dokazovania vykonaného znalcom E. E. T., v znaleckom posudku P. XXX/XXXX súd obžalovanej uložil v súlade s návrhom prokurátora aj ústavné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. K uloženiu tohto ochranného opatrenia súd pristúpil vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku, kde je okrem iného konštatované, že znalec u obžalovanej zistil škodlivé užívanie psychoaktívnych látok, preto jej navrhuje uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou. Po vyšetrení obžalovanej znalec jednoznačne konštatoval, že pobyt obžalovanej na slobode pri zistenom škodlivom užívaní psychoaktívnych látok, ktoré pretrváva napriek jeho evidentným negatívnym dôsledkom, považuje z hľadiska psychiatrického za potenciálne nebezpečný pre spoločnosť pre riziko opakovania analogickej trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z tohto dôvodu znalec konštatoval potrebu uloženia ústavného protitoxikomanického liečenia u obžalovanej D. E., a to aj vzhľadom na jej nekritický postoj v užívaní drog, čo odôvodnil tým, že vzhľadom na túto skutočnosť by ambulantná forma liečenia nemala nádej na úspech. Znalec sa teda jednoznačne vyslovil pre potrebu uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia v ústavnej forme. Vyjadrenie obžalovanej, ktorá opakovane na hlavnom pojednávaní konštatovala, že znalec E. T. u nej ambulantným vyšetrením zistil dostatočné podklady pre uvedené závery sa zakladá na pravde, avšak samosudca vysvetľuje, že odpoveď na túto otázku je obsiahnutá na čl. 215 znaleckého posudku, keď znalec E. T. na otázku, či ambulantné vyšetrenie obžalovanej je postačujúce a či ústavným pozorovaním by sa dospelo k iným diagnostickým záverom, jednoznačne uviedol, že ambulantné vyšetrenie je postačujúce pre dostatočné závery znaleckého posudku. Uvedené znamená, že znalec konštatoval, že ambulantné vyšetrenie obžalovanej je postačujúce pre spracovanie znaleckého posudku a konštatáciu jeho záverov, nie je teda možné z uvedeného vyvodzovať, že by bolo postačujúce aj liečenie v ambulantnej forme, keď znalec jednoznačne vyslovil potrebu uloženia ústavného protitoxikomanického liečenia vzhľadom na vyššie citované závery. Znalec opakovane aj v odpovedi na otázku č. 1 uviedol, že znaleckým vyšetrením obžalovanej nebolo síce u nej možné stanoviť a ani vylúčiť diagnózu závislosti od psychoaktívnych látok, je však možné konštatovať prítomnosť ich tzv. škodlivého užívania, ktoré u obžalovanej pretrváva aj napriek jeho evidentným škodlivým dôsledkom. Uvedené konštatovanie zodpovedá aj konaniu obžalovanej, ktorého sa dopustila 29.05.2023, kedy bola právoplatne odsúdená pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, keď pod vplyvom omamných a psychotropných látok viedla osobné motorové vozidlo, pričom len pár mesiacov po tom, ako došlo k spáchaniu tohto trestného činu, dňa 11.09.2023 spôsobila pod vplyvom alkoholu a omamných a psychotropných látok, ktoré mala zákaz požívať, smrteľnú dopravnú nehodu. Závery znaleckého posudku E. T. uvedené v posudku P. XXX/XXXX v plnom názore samosudca vyhodnocuje ako spoľahlivé a nespochybnené, a preto v zmysle návrhu tohto znalca uložil obžalovanej podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Pokiaľ ide o uplatnené nároky na náhradu škody, samosudca konštatuje, že nárok na náhradu škody bol uplatnený v súvislosti s majetkovou škodou, ktorá vznikla poškodenému E. E. E. a jeho manželke Q. E. v súvislosti s poškodením mostíka, do ktorého narazila predmetným motorovým vozidlom v čase dopravnej nehody obžalovaná D. E.. Táto škoda bola vyčíslená vo výške 2.026,- €, vyčíslenie je preukázané listinnými dokladmi uvedenými v spise. Taktiež je preukázané zo strany týchto poškodených, že nárok si uplatnili na úhradu prostredníctvom príslušnej poisťovne, toto však bolo zamietnuté. Vzhľadom na to, že nárok zo strany poškodeného E. E. a Q. E. na náhradu škody vo výške 2.026,- € bol uplatnený riadne a včas, tento nárok je v plnej výške preukázaný, súd zaviazal obžalovanú v zmysle § 287 ods. 1, 2 Tr. por. na náhradu škody tak, ako je uvedená vo výroku tohto rozsudku. Uvedené rovnako platí aj o uplatnenom nároku na náhradu škody, ktorá vznikla v súvislosti s pohrebom zosnulého E. K. jeho rodičom B. K. a D. E. K., pričom náklady sú preukázané v celkovej výške 1.394,60 € a tieto boli aj v tejto výške aj reálne vynaložené. Samosudca preto obžalovanú zaviazal na náhradu tejto škody v zmysle ustanovení § 287 ods. 1, 2 Tr. por. s poukazom na § 420 ods. 1, 2, 3 a § 449 ods. 2, 3 Obč. zák.

Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zo strany rodičov poškodeného, B. K. a D. E. K., samosudca poukazuje najmä na tieto ustanovenia zákona :

Podľa § 11 Obč. zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Obč. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods.1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Obč. zák. výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa 16 Obč. zák., kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 46 ods. 1 Tr. por., poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Poškodený má právo sa kedykoľvek v priebehu trestného konania informovať o stave trestného konania. Informáciu poskytne orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý vo veci koná; na tento účel sa poškodenému poskytnú potrebné kontaktné údaje. Informácia o stave konania sa neposkytne, ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 287 ods. 2 Tr. por., výrok o povinnosti obžalovaného na náhradu škody musí presne označovať osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený. V odôvodnených prípadoch môže súd vysloviť, že záväzok má byť splnený v splátkach, a súčasne určí podmienky ich splatnosti, pritom berie na zreteľ aj vyjadrenie poškodeného.

Samosudca konštatuje, že poškodení rodičia zosnulého E. K., B. K. a D. E. K., si riadne a včas uplatnili nárok na nahradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 25.000,- € každý osobitne.

Uplatnený nárok na nahradenie nemajetkovej ujmy riadne odôvodnili jednak písomným podaním doloženým do vyšetrovacieho spisu (čl. 341-342), ako aj písomným vyjadrením matky D. E. K., ktoré predložila pred hlavným pojednávaním dňa 12.2.2024. Z výsluchu poškodeného B. K. na hlavnom pojednávaní, ktorý bol vypočutý na základe návrhu jeho splnomocnenej obhajkyne vyplývajú skutočnosti, na ktoré obidvaja poškodení poukázali vo svojich písomných podaniach, a síce, že smrťou poškodeného E. K. prišli o syna, ktorý zomrel v mladom veku, nedožitých 34 rokov, pričom tento syn posledné roky býval v mieste bydliska v susednom dome, v prípade ochorenia im bol ochotný poskytnúť potrebnú pomoc; beztak sa o nich staral, zabezpečoval nákup v prípade, ak to bolo treba, taktiež s nimi chodieval po lekároch. Obidvaja poškodení sú dôchodcovia, poškodený B. K. má 75 rokov, poškodená D. E. K. je o približne 5 rokov mladšia.

K uplatnenému nároku na nahradenie nemajetkovej ujmy súd považuje za potrebné stručne uviesť všeobecne nasledovné :

Úprava ochrany súkromia, vrátane rodinného súkromia, vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnené zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma. V prípade, že medziľudské vzťahy tvoriace základ a rámec súkromného života jednotlivca dosahujú určitú intenzitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky, môže takouto deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti. Právnym prostriedkom ochrany proti takémuto zásahu je práve návrh, ktorým sa fyzická osoba domáha, podľa ustanovení o ochrane osobnosti, primeraného zadosťučinenia, ktoré môže mať i podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t. j. materiálnej satisfakcie) je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu – existencia závažnej ujmy. Za takúto ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Prítom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii) vnímala aj každá iná fyzická osoba.

Ústava SR rodinný život priradzuje k súkromnému životu, pričom toto priradenie treba interpretovať tak, že rodinný život a právo na jeho ochranu sú súčasťou jeho súkromia. Ústava chráni aj súkromie fyzickej osoby v jej rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne, či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov, ktoré sú neoprávnené, možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života – do rodinného súkromia. V prípade, že medziľudské väzby tvoriace základ a rámec súkromného života jednotlivca dosahujú určitú intenzitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky, môže takouto deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práv na ochranu súkromia, ako čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu zásahu je protiprávne, je objektívne spôsobilé do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom takejto nemajetkovej ujmy.

Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy – v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu – existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Prítom nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu v takto danom mieste a čase – v tej istej situácii – vnímala aj každá iná fyzická osoba.

Samosudca konštatuje, že primeranosť zadosťučinenia závisí od okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu, a bude spočívať v morálnom plnení, napr. v ospravedlnení alebo v odvolaní urážlivých výrokov atď., a to obvykle tam, kde k nim došlo. Pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, má poškodená osoba právo na peňažnú satisfakciu. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch má fyzická osoba aj vtedy, keď morálna satisfakcia už nie je aktuálna.

V zmysle § 13 ods. 3 Obč. zák., výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvoľnou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť prítom na dve hľadiská, a to na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Aj napriek tomu, že súd voľnou úvahou určuje výšku peňažnej satisfakcie, z návrhu v adhéznom konaní musí byť zjavné akú výšku poškodený požaduje. Súd totiž nemôže ísť „ultra petitem“ a prisúdiť viac, ako poškodený žiada. Z prisúdenej peňažnej sumy nemožno súčasne priznať aj úroky z omeškania, pretože dlžník sa až do rozhodnutia súdu nedostal do omeškania.

S ohľadom na vyššie uvedené samosudca konštatuje, že po zvážení okolností prípadu, skutočností vyplývajúcich z písomných vyjadrení poškodených rodičov uvedených v spise, vychádzajúc aj zo skutočností, ktoré pri výsluchu na hlavnom pojednávaní súdu uviedol otec poškodeného, B. K., je v súlade s príslušnými ustanoveniami vyššie citovaných zákonov, ako aj v súlade s požiadavkou spravodlivosti, priznať poškodeným rodičom neobohého E. K. nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- €, a to každému z nich osobitne. Takto priznaná náhrada podľa názoru súdu zodpovedá zákonným hľadiskám vyjadreným v príslušných ustanoveniach Občianskeho zákonníka,

nadväzujúcich v ustanoveniach Trestného poriadku, zodpovedá ustálenej judikatúre vnútrozemských, ako aj zahraničných súdov. Samosudca zdôrazňuje, že obaja poškodení rodičia utrpeli nezodpovedným protiprávnym konaním obžalovanej D. E. ujmu na svojich právach, ktorá je závažná, ide o osoby vo vyššom veku, ktorí sa oprávnene spoliehali na to, že v prípade potreby, či už staroby alebo choroby, im bude syn E. K. nápomocný; nezodpovedným protiprávnym konaním obžalovanej prišli o syna v mladom veku. Výška takto určenej náhrady zodpovedá podľa názoru samosudcu okolnostiam daného prípadu, závažnosti utrpenej ujmy, pričom súd reflektuje aj vyjadrenia obžalovanej, že po odpykaní trestu sa bude snažiť náhradu nemajetkovej ujmy poškodeným rodičom čím skôr uhradiť.

Vzhľadom na to, že podľa názoru samosudcu uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- € pre každého z poškodených osobitne by bola neprimerane vysoká, so zvyškom nároku na náhradu uplatnenej nemajetkovej ujmy súd poškodených odkázal v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por. na civilné sporové konanie.

Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať proti nemu odvolanie; naproti tomu, odvolanie proti rozsudku podala v zákonnej lehote obžalovaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.